

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Rijeka, Žrtava fašizma 7

Poslovni broj: K-57/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci po sucu Sandri Vučković kao sucu pojedincu uz sudjelovanje Ivone Štifanić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika 1. Antonia Štefančića i 3. Ivana Nujića, optuženih optužnicom ODO Rijeka, poslovni broj: K-DO-15/2015, od 12. svibnja 2015., radi kaznenog djela iz čl. 118. st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12– dalje u tekstu KZ/11), precizirane 15. siječnja 2026., nakon zaključene javne rasprave održane 15. siječnja 2026. u nazočnosti zamjenika ODO Rijeka Damira Gosića, zamjenice punomoćnika oštećenika Lee Župić, odv. iz Rijeke, 1. okrivljenika Antonia Štefančića, 3. okrivljenika Ivana Nujića, branitelja 1. okrivljenika Arsena Stipinovića, odv. iz Rijeke te branitelja 3. okrivljenika Slavka Milardovića, odvjetnika iz Rijeke, javno je objavio 19. siječnja 2026., a 15. siječnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. 1. okrivljenik Antonio Štefančić, zvani Toni, sin Gaše i majke Mire r. Tomić, rođen u Đakovu 10.11.1981.g, državljanin RH, s prebivalištem u Viškovu, Bujki 7, vozač, u izvanbračnoj zajednici, bez djece, sa završenom prometnom školom, treći stupanj, bez imovine, s mjesečnim primanjima u visini od oko 850,00 eura, bez dodatnih primanja, ne vodi se drugi kazneni postupak, OIB 19009304371, neosuđivan, na slobodi,

3. okrivljenik Ivan Nujić sin Željka i majke Anđele r. Jelaš, rođen 14.06.1987.g. u Rijeci, državljanin RH, s prebivalištem u Viškovu, Brnasi 12, pomorac, u izvanbračnoj zajednici, otac jednog malodobnog djeteta, sa završenom Pomorskom školom u Bakru, četvrti stupanj, bez imovine, s mjesečnim primanjima u prosjeku od 1.000,00 eura, bez dodatnih primanja, ne vodi se drugi kazneni postupak, OIB 76913118166, neosuđivan, na slobodi,

k r i v i s u

što su

dana 4. siječnja 2015. godine oko 04:30 sati, u Viškovu, Viškovo kod kbr. 30, nakon kraće verbalne prepirke s Dejanom Dragićem, Ferdinandom Tunajem i Kristijanom Tunaj, pristajući da ih teško tjelesno ozljede fizički nasrnuli na imenovane na način da

je 1. okrivljenik Antonio Štefančić zatvorenom šakom desne ruke udario Dejana Dragića u predjelu glave od kojeg udarca je Dejan Dragić pao na tlo te udario desnim djelom tjemena u pod, zadobivši pritom krvni podljev mekog oglavka sljepoočno – tjemeno desno, ranu razderotinu mekog oglavka zatiljno i nagnječenje mozga, koje ozljede su okvalificirane kao teška tjelesna ozljeda, a kada su radi sprječavanja daljnjeg nasrtaja na Dejana Dragića u pomoć prišli Kristijan Tunaj i Ferdinand Tunaj, sada pokojni Petar Vizintin i 3. okrivljenik Ivan Nujić fizički nasrnuli na potonje na način da su ih srušili na tlo, a potom rukama i nogama Kristijanu Tunaj zadavali udarce po tijelu i glavi koju je ovaj zaštitio s rukama, zadobivši na taj način prijelom distalnog članka četvrtog prsta desne ruke s pomakom, koja ozljeda je okvalificirana kao teška tjelesna ozljeda, dok je Ferdinand Tunaj zadobio ogrebotinu lijevog bedra, koja ozljeda je okvalificirana kao laka tjelesna ozljeda,

dakle, 1. okrivljenik Antonio Štefančić i 3. okrivljenik Ivan Nujić drugoga teško tjelesno ozlijedili,

čime su počinili kazneno djelo protiv života i tijela – teškom tjelesnom ozljedom, opisano i kažnjivo po čl. 118. st. 1. KZ/11.

II. Na temelju odredbe čl. 118. st. 1. KZ/11, 1. okrivljeniku Antoniu Štefančiću

i z r i č e s e

kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

III. Na temelju čl. 54. KZ/11 u izrečenu kaznu zatvora 1. okrivljeniku Antoniu Štefančiću uračunava se lišenje slobode te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 4. do 16. siječnja 2015. godine.

IV .Na temelju čl. 56. KZ/11, 1. okrivljeniku Antoniu Štefančiću

i z r i č e s e

uvjetna osuda na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko 1. okrivljenik Antonio Štefančić ne poćini novo kazneno djelo u roku od 3 (tri) godine.

V. Na temelju odredbe čl. 118. st. 1. KZ/11, 3. okrivljeniku Ivanu Nujiću

i z r i č e s e

kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

VI. Na temelju čl. 54. KZ/11 u izrečenu kaznu zatvora 3. okrivljeniku Ivanu Nujiću uračunava se lišenje slobode te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 4. do 16. siječnja 2015. godine.

VII. Na temelju čl. 56. KZ/11, 3. okrivljeniku Ivanu Nujiću

i z r i č e s e

uvjetna osuda na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko 3. okrivljenik Ivan Nujić ne poćini novo kazneno djelo u roku od 3 (tri) godine.

VIII. Na temelju odredbe ćl. 158. st. 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26 – dalje u tekstu ZKP/08) Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje se s postavljenim imovinskopravnim zahtjevom u odnosu na 1. okrivljenika Antonia Štefanćića, 3. okrivljenika Ivana Nujića te oštećenika Ferdinanda Tunaja upućuje na parnicu u cijelosti.

IX. Na temelju odredbe ćl. 148. st. 1. u vezi ćl. 145. st. 2. t. 1. i 6. ZKP/08 okrivljenici 1. Antonio Štefanćić i 3. Ivan Nujić dućni su podmiriti troćkove kaznenog postupka na način da je svaki od okrivljenika na ime troćka postupka dućzan platiti iznos od po 419,00 eura (ćetiristo devetnaest eura), od ćega se iznos od 200,00 eura (dvjesto eura) odnosi na paućalnu svotu dok se iznos od 219,00 eura (dvjesto devetnaest eura) odnosi na troćak provedenog vjećtaćenja po vjećtaku sudske medicine dr. Valteru Stembergi, koji troćak su okrivljenici dućni platiti u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti ove presude.

Obrazloćenje

1. Predmetnom optućnicom 1. okrivljenik Antonio Štefanćić te 3. okrivljenik Ivan Nujić terete se za kazneno djelo tećke tjelesne ozljede iz ćlanka 118 stav 1 KZ/11.

1.1. Kazneni postupak u odnosu na 2. okrivljenika Petra Vizintina već je ranije obustavljen, zbog smrti okrivljenika.

2. Okrivljenici su se oćitovali kako se ne smatraju krivima za predmetno kazneno djelo.

3. Tijekom rasprave provedeni su ovi dokazi: na temelju odredbe ćl. 431. st. 1. t. 7. ZKP/08 proćitan je iskaz svjedoka Zorana Rubeće sa zapisnika od 16. studenoga 2022., iskazi svjedoka Dejana Dragića, Kristijana Tunaja i Ferdinanda Tunaja sa zapisnika od dana 18. prosinca 2017. te iskaz svjedoka Marka Majdanćića sa zapisnika od dana 4. rujna 2019. Nadalje, proćitana je materijalna dokumentacija i to: lijećnićka dokumentacija za Deana Dragića (list 28-33), zapisnik o oćevidu (list 34-35), zapisnici o prepoznavanju (listovi 38-40, 44-46, 49-51), lijećnićka dokumentacija za Kristijana Tunaja, Ferdinanda Tunaja i Petra Vizintina (listovi 52-54, 55-56 i 57-61), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova u organizmu za Antonia Štefanćića, Petra Vizintina, Ferdinanda Tunaja i Kristijana Tunaja (listovi 62-64, 65, 66, 67), potvrde i zapisnici o privremenom odućzimanju predmeta (68-70, 71-73, 74), slućžbena zabiljećška o izvrćenom nadzoru za vozaća Antonia Štefanćića (list 75), lijećnićka dokumentacija za Deana Dragića (listovi 183-185), lijećnićka dokumentacija za Kristijana Tunaja (189-193), lijećnićka dokumentacija za Ferdinandna Tunaja (197-198), uvjerenja (listovi 201, 202, 203, 204). Nadalje, proćitani su ocjena opravdanosti i zakonitosti uporabe sredstava prisile (list 226-228), imovinskopravni zahtjev (list 287), medicinska dokumentacija (list 288-294), dopis Zatvora u Rijeci (list 335), pregledana je fotodokumentacija (list 343 do 357) te je proćitana medicinska dokumentacija Ivana Nujića (list 430-431) i zdravstveni karton za Antonia Štefanćića (list 506). Neposredno je saslućšan vjećtak sudske medicine koji je usmeno izloćžio svoj nalaz i mićšljenje (list

208 do 217) te je odgovarao na dodatna pitanja. Na kraju dokaznog postupka pročitani su izvaci iz KE za 1. i 2. okrivljenika (list 439 do 441).

4. Okrivljenik Antonio Štefančić u svojem iskazu navodi da su parkirali auto kada je Petar Vizintin ugledao kako gospoda remete javni red i mir, a uz to da su zaustavili cijelu kolonu auta. Petar je bio dosta isprovociran time te je krenuo prema njima i rekao im da to ne rade. Oni su maknuli automobil na autobusnu stanicu i tamo su se zaustavili, izašli su iz vozila i uz povike: „Sada ćemo vam jebati mater“ krenuli su prema njima. Navodi da je bio prestrašen za svoj život i mislio je da možda imaju oružje kod sebe. Došlo je do naguravanja i da je to - to. Navodi da nije šakom ili nogom udario oštećenika. Navodi da nije vidio da bi Ivan Nujić udario nekoga, tamo da je bila gužva i nered. Navodi da su došli sa vozilom njegove majke, marke Chevrolet, da su parkirali u centru Viškova, možda na udaljenosti od nekih desetak metara od mjesta na kojem su bili parkirani oštećenici. Navodi da oštećenici nisu od njih udaljavali auto već su bili na cesti, jedan da je grlio haubu i da su puštali glasnu muziku. Navodi da on u ovom događaju nije primio niti jedan udarac, koliko se sjeća. Navodi da su se svi nagurali odnosno da može reći za sebe da se naguravao, a također da se i branio. Navodi da su bili njih trojica i sa njihove strane da ih je bilo troje. Njemu da je sve to mutno i ne može se dobro sjetiti. Kada su im psovali mater da im se pridružio policajac koji je izašao iz auta i krenuo prema njima. Naime, oni da su svi sjeli u auto i otišli na autobusnu gdje su zaustavili auto, izašli su iz auta i krenuli prema njima. Kada je maloprije rekao da je policajac krenuo prema njima dodaje da u tom trenutku nije znao tko je on. Nakon što su izašli iz auta da su krenuli uz povike prema njima te da su prošli zadnji dio svog auta i došli na pola puta odnosno nekih 5 metara od svog auta dok su se prethodno automobilom udaljili nekih desetak metara. Čim su stali krenuli su na njih, navodi da su se i oni možda približili oštećenicima, ali ne može procijeniti koliko. Navodi da ne zna da li je u tom događaju bilo fizički ozlijeđenih, sve je završilo tako da su oni otišli. Petar i on su pobjegli, njega je bilo strah za život. Budući je jedan od njih bio policajac ne zna zbog čega on nije pozvao svoje kolege kada tvrdi da su oni njih napali.

5. Okrivljenik Ivan Nujić u svojem iskazu navodi da se u cijelosti pridružuje navodima Antonija Štefančića i da nema ništa za dodati. Na pitanja odgovara da je zadobio ozljede koljena i bedra. Navodi da je u samoobrani zadao jedan udarac nogom u nogu oštećenika za vrijeme dok je on bio u stajaćem položaju. Navodi da nikoga nije udario dok je bio na podu, udarce da su zadobili Štefančić i Vizintin. Ne sjeća se tko je udario Štefančića. Ne sjeća se koga je on udario nogom, dugo je vremena prošla. Taj koga je on udario nogom da je udarao njih i to prije nego ga je on udario nogom. Navodi da je on u samoobrani udario nogom. Navodi kako nije rekao da su oni dotrčali do njih već su oštećenici dotrčali do njih. Udarac nogom nije zadao iz zaleta već iz mjesta.

6. U svojem iskazu svjedok Dejan Dragić naveo je da se predmetnu večer nalazio s braćom od cure u Acapulcu. Kada su odlučili otići Fredi da je sjeo na mjesto vozača, Kristijan je sjeo iza dok je on dolazio prema autu i sjedao na mjesto suvozača. Tada je iza njihovog vozila došlo vozilo Cameo i iz njega su izašla trojica okrivljenika. Navodi da je ušao u automobil, zatvorio je vrata i nakon toga da je započelo lupanje i šutiranje po vratima i po krovu. S jedne strane automobila da su se nalazila dvojica, a s druge strane jedan od njih, s time da ne može reći tko je bio na kojoj strani. Uzvikivali su riječi: „Jebat ćemo vam majku, sad ćemo vas ubiti!“. Ferdinand je tada krenuo s automobilom oko 30 do 50 metara nakon čega su stali na obližnjoj stanici. Navodi da je on tada izašao iz vozila da vidi da li su na vozilu što razbili. Okrenuo se prema njima

i vidio da trče prema njemu, prvi je bio Štefančić koji ga pogodio u glavu i on je pao. Od tog udarca danas ima ožiljak i tu su mu šivali 2 ili 3 šava. Nakon toga započelo je cipelarenje od strane sve trojice, tukli su ga i šutirali po glavi i tijelu i odjednom je izgubio svijest te se probudio u bolnici nakon nekoliko sati. Kada se probudio bila mu je oduzeta čitava desna strana tijela, čak mu je i govor bio oduzet. Navodi da je Štefančić nasrtao na njega nogom i šakom i da mu je zadao udarac u glavu i nakon toga da je pao. U bolnici je bio nekih 15 dana te i danas osjeća posljedice od ovoga, nakon liječenja bio je na terapiji, ima medicinsku dokumentaciju u visini od nekih 20cm. Navodi da su njih trojica trčeći dolazili prema njemu. Štefančić je bio izdvojen, jedno pola metra ispred druge dvojice. Štefančić je bio prvi na njemu, nasrnuo je šakom na njega istovremeno i nogom, pri čemu mu nije zadao udarac nogom. Auto koji su tada koristili da je imao troja vrata, on je prvi izašao van i odmah nakon sekundu ili dvije okrivljenici su već bili na njemu i negdje u tom trenutku braća Tunaj izašla su iz automobila odnosno izašli su iz automobila taman u trenutku kada je on pao na pod. Prethodno su zaustavili automobil da bi vidjeli oštećenje na automobilu, da li ima oštećenja i da vidi u čemu je problem, jer nisu znali zašto su ih napali. Na desnoj strani i dan danas da postoji udubljenje promjera možda 1cm i dubine 1 ili 2 milimetra. Tu večer da je popio nekoliko gemišta. Glavom je udario u pod kako ga Štefančić srušio. Nakon što je pao na cestu i udario glavom možda je malo bio ošamućen, ali sjeća se da su ga sva trojica tukla po glavi i šutirala po tijelu, kao da im je to zadnje. Navodi da je bio nekako na leđima, udarali su ga u gornji dio tijela, sa strane i po prsima. Navodi da je glavom udario tjemenom desno u pod. Ovaj događaj da se zbije oko 4.30 ujutro, tog dana Ferdinand je vozio njegov auto. Navodi da on nije alkotestiran, a za druge ne zna. Prije ovog događaja njihov automobil nije zaustavio promet na cesti. Policijsku značku nije imao sa sobom, nije im rekao da je policijski službenik, a za to da nije bilo niti vremena.

7. U svojem iskazu svjedok Kristijan Tunaj naveo je da je bilo 4:30 kada su izašli iz lokala i krenuli doma. Ferdinand je vozio auto, Dejan je bio na mjestu suvozača dok je on sjedio iza. Nakon minutu da su došle 3 osobe i počele lupati po automobilu bez ikakvog povoda i razloga. Udaljili su se od straha, a nakon nekih 30 metara su stali. Htjeli su vidjeti što je povod ovakvom njihovom postupku. Dejan je prvi izašao iz auta, on je izašao za njim dok je njegov brat izašao zadnji. Dejan je dobio udarac šakom u glavu nakon čega je pao i tada je krenulo udaranje po njemu. Navodi da je brat otišao u Acapulco potražiti pomoć dok je on ostao kako bi pomogao Dejanu. Navodi da ga je želio maknuti sa strane i na njega da su tada nasrnula dvojica, da je pao na pod, da mu je slomljen prst, a u međuvremenu da je došla policija te da su dvije osobe pobjegle dok su jednu osobu zatekli. Navodi da su ga napadali i nakon što je pao na pod. Nakon što je oboren na pod, dvojica su ga i dalje tukla rukama i nogama, a ne zna reći koja su to dvojica bila. Nakon što su sjeli u automobil da su njih trojica došla iz taksija Cameo i da su prišli s desne strane njihovog vozila i počeli udarati po vozilu. Nakon što su vozili dalje, stali su i htjeli su ih pitati radi čega su ih napali, ali to nisu uspjeli jer su odmah krenuli na njih. Navodi da nije primijetio da trče prema njima. Uzvikivali su prostote kao što su: "Jebat ćemo vam mater, sada ćete vidjeti." Prvi udarac zadobio je Dragić, tada je bio udaljen od auta možda par metara, a on je u tom trenutku bio iza njega. Kada su Dragića oborili na pod, misli da je ostao bez svijesti, nastavili su ga udarati. On je prišao kako bi prestali udarati Dragića, i tada su dvojica nasrnula na njega. Tog dana su se družili, inače se druže. Brat je uzeo Dejanov auto na cijeli dan, navodi da nije konzumirao alkoholno piće kao niti Dragić. Tu večer pili su sok, on inače ne pije alkohol, a nakon što su oni počeli lupati po njihovom vozilu otišli su zbog straha

i kako im ne bi razbili šajbu ili nešto drugo. Stali su nakon nekih 30 metara i dalje su se bojali, ali su htjeli saznati radi čega su tako postupili. Dragić se udaljio par metara od zadnjeg kraja njihovog automobila, išao je prema njima dok su trojica okrivljenika išla prema njima. Na krovu automobila da je ostalo udubljenje i ne zna da li je popravljeno. Navodi da je bio alkotestiran dok za druge ne zna.

8. U svojem iskazu svjedok Ferdinand Tunaj naveo je da je tu večer on upravljao autom. Po odlasku iz kluba prvi su u automobil sjeli on i njegov brat, dok je Dejan dolazio prema vozilu. Iza njih stao je taksi iz kojeg su izašle tri osobe, koje su počele lupati po njihovom automobilu. Dao se s autom 50 metara naprijed, izašli su iz vozila, Dejan je izašao prvi. Jedna osoba šakom ga je udarila i Dejan je odmah pao na pod. On i brat izašli su iz vozila, vidjeli su kako tri osobe udaraju po Dejanu. Navodi da je otišao potražiti pomoć u Acapulco, pozvao je zaštitare, kada se vratio više nikoga nije bilo od te trojice dok je Dejan bio na podu. Kako je izašao iz automobila vidio je da Dejana tuku i pokušao mu je pomoći i tada je dobio udarac od Vizintina. Bio je oboren na pod. Mobitel mu je bio slomljen. Bio je na prepoznavanju u policiji. Vizintin ga je udario nogom nakon čega je završio na podu. Tada ga uhvatio za nogu i srušio. Kada je on pao dolje, on se podignuo i otišao je u Acapulco po pomoć. Navodi da je lokal već bio zatvoren i on je lupao po vratima. Tamo je bio vlasnik lokala. Izašao je van i vidio što se dešava. Kada su se ova trojica bila razbježala, vlasnik lokala je rekao kako ih zna i da su to lokalni. Izašla je i konobarica. Ona je prišla prva pomoći Dejanu. Dok je Vizintin udarao njega, njegovog brata da je udarao Nujić. Vidio je kako je isti bratu stavljao kapuljaču na glavu i udarao ga je. U tome trenutku Dejana da je udarao samo Štefančić. Tog dana vozio je taj automobil cijeli dan, oni su se inače mijenjali za auto. Auto je nakon kretanja zaustavio da vidi da li ima oštećenja na automobilu. Dejan je pregledavao vozilo, išao je prema kraju vozila, općenito je svima govorio u čemu je problem i zašto ga napadaju. U tom trenutku njih trojica dolazila su trčeći. Dragić je pao na pod par metara od auta. Dragić da je tog dana konzumirao alkohol, dok on nije ništa. Nakon izlaska iz Acapulca, a prije nego što je ušao u auto, Dragić je poljubio haubu i to zato jer voli svoj auto. Za to vrijeme njih trojica su izlazila iz taksija, iz čistog mira počela su udarati po tom autu, a prethodno s njima nisu imali nikakav sukob ili kontakt. To se dešavalo udaljeno u odnosu na Acapulco oko nekih 20 do 30 metara. Nakon što je počeo lupati po vratima Acapulca trebalo je nekih 20 sekundi da otvore. Vlasnik je prepoznao njih trojicu. Misli da u ovom događaju automobil nije bio oštećen. Navodi da je osjećao strah, jer su udarali po automobilu. Nakon što su krenuli Dejan je rekao da zaustavi auto. Navodi da on nikome nije zadao udarce već je samo Vizintina povukao za nogu i srušio na pod. Nujić se tukao s njegovim bratom.

9. U svojem iskazu svjedok Marko Majdančić naveo je da je od događaja prošlo puno vremena pa se događaja u cijelosti ne sjeća. Ne može se sjetiti da li je na licu treće okrivljenika primijetio ozljede. Njihovo uobičajeno postupanje, kada primijete ozljede je da osobu pošalju liječniku. U uobičajenoj proceduri osoba je sama ta koja traži pomoć liječnika. Navodi da nije bio na mjestu događaja, ne zna tko je bio alkotestiran, ne zna da li je automobil bio fotografiran. Na tom predmetu da je radilo više policijskih službenika. Navodi da se ne sjeća da li je na oku treće okrivljenika vidio hematoma.

10. U svojem iskazu svjedok Zoran Rubeša naveo je da se u siječnju 2015. godine nalazio u Zatvoru u Rijeci. Obojicu okrivljenika poznaje. Sjeća se da je Ivan Nujić došao u istražni zatvor u siječnju 2015. godine, sjeća se da je isti došao šepajući te da je imao ozljede na licu, na glavi, na tijelu, po rukama i po leđima s time da se detalja ne sjeća.

Sjeća se da su on i cimer pisali mu zahtjeve za liječnika, jer on sam nije znao kako to napraviti. Sjeća se da je imao problema s hranom, jer mu nisu htjeli dati jesti. Svega se sjeća, jer su nekoliko dana u zatvoru to komentirali. U sobi su bili zajedno mjesec ili možda dva mjeseca.

11. U svojem iskazu vještak sudske medicine dr. Valter Stemberga iznio je svoj pismeni nalaz i mišljenje u kojem je u bitnome naveo:

U odnosu na oštećenika Dejana Dragića da su kod istoga dana 4. siječnja 2015. godine evidentirane ozljede: krvni podljev mekog oglavka sljepoočno – tjemenno desno, rana razderotina mekog oglavka zatiljno te nagnječenje mozga (difuzna aksonalna ozljeda). Navedene ozljede da se kvalificiraju kao teška tjelesna ozljeda. Navedene ozljede da su nastale djelovanjem umjereno jake do jake mehaničke sile tupotvrde površine na područje glave. Krvni podljev mekog oglavka sljepoočno – tjemenno desno da je mogao nastati jednim udarcem stisnutom šakom sličnim mehaničkim sredstvom umjerenom silom. Rana razderotina mekog oglavka zatiljno da je mogla nastati padom na ravnu i tvrdu podlogu pri čemu je došlo do ozljede mozga u vidu nagnječenja mozga po tipu difuzne aksonalne ozljede djelovanjem jake sile. Prema takvoj mogućnosti proizlazi da su u dinamici događaja na područje glave imenovanog oštećenika djelovale sile najmanje dvaput, jednom udarac u desni sljepoočno tjemeni dio glave, a drugi puta ozljeda zatiljnog dijela glave i mozga mehanizmom pada. Na drugim dijelovima tijela imenovanog oštećenika nisu evidentirane tjelesne ozljede. Na položaj tijela imenovanog oštećenika u prostoru u času ozljeđivanja nije moguće zaključivati sa sigurnošću, pa se on dinamički mogao nalaziti u uspravnom položaju sučelice prema osobi koja je nanijela ozljedu desne strane glave nakon čega je imenovani pao na podlogu.

11.1. U odnosu na oštećenika Kristijana Tunaja navodi da je kod istoga dana 4. siječnja 2015. evidentirana ozljeda prijelom distalnog članka četvrtog prsta desne ruke s pomakom. Navedena ozljeda da se, zbog teškog oštećenja važnog dijela tijela kvalificira kao teška tjelesna ozljeda. Ista da je nastala djelovanjem jake mehaničke sile tupotvrde površine na četvrti prst moguće različitim mehanizmima. Navedeni prijelom da je mogao nastati udarcem nekog predmeta u četvrti prst ili udarcem šakom pa i četvrtim prstom u neki tvrdi mehanički predmet. Na položaj tijela imenovanog oštećenika u prostoru u trenutku zadobivanja navedene ozljede desne šake, zbog izvanredne pokretljivosti ruke, da nije moguće zaključivati sa sigurnošću, pa se on dinamički mogao nalaziti u uspravnom položaju sučelice prema osobi koja ga je mogla udariti ili je imenovani oštećenik desnom rukom udario nekog.

11.2. U odnosu na oštećenika Ferdinanda Tunaja da su kod istoga dana 4. siječnja 2015. godine evidentirane ozljede: ogrebotina lijevog bedra (medijalno), koja se kvalificira kao laka tjelesna ozljeda. Ista da nije posebno opisana u dostupnoj medicinskoj dokumentaciji, ali predstavlja mehaničku ozljedu nastalu djelovanjem slabe do umjereno jake mehaničke sile koso na područje unutrašnje strane lijevog bedra, moguće mehanizmom udarca pogodnim mehaničkim sredstvom. Kao mehaničko sredstvo da može poslužiti obuveno stopalo ili slično. Na položaj tijela imenovanog oštećenika u prostoru u trenutku zadobivanja ozljede lijevog bedra nije moguće zaključivati sa sigurnošću, on da se dinamički mogao nalaziti u uspravnom položaju sučelice prema osobi koja ga je mogla udariti.

11.3. U odnosu na okrivljenika Petra Vizintina da su kod istoga dana 4. siječnja 2015. godine evidentirane ozljede rana čela lijevo (cca 1 cm), hematom vjeđa lijevog oka te prijelom distalnog članka četvrtog prsta desne šake, koje ozljede se kvalificiraju kao (laka) tjelesna ozljeda. Rana čela lijevo i hematom vjeđa lijevog oka u mehanizmu nastanka, zbog blizine, mogu činiti cjelinu pri čemu je hematom vjeđa nastao pasivnim slijevanjem krvi iz područja rane lijeve strane čela. Rana na čelu lijevo nastala je djelovanjem mehaničke sile tupotvrde površine umjerene jakosti mehanizmom najvjerojatnije jednog udarca pogodnim mehaničkim sredstvom, stisnutom šakom ili slično. Prijelom jednog članka desne ruke da je nastao djelovanjem jake mehaničke sile tupotvrde površine moguće različitim mehanizmima. Navedeni prijelom mogao je nastati udarcem nekog predmeta u četvrti prst ili udarcem šakom pa i četvrtim prstom, u neki tvrdi mehanički predmet. Isti da se u trenutku zadobivanja ozljede mogao nalaziti u uspravnom položaju sučelice prema osobi koja ga je mogla udariti u lijevu stranu čela i u četvrti prst lijeve šake ili je imenovani lijevom rukom, ali i čeonim dijelom glave udario nekoga.

11.4. Na upit branitelja 1. okrivljenika Antonia Štefančića vezano za ozljede glave kod oštećenika Dragić Dejana, to jest da li je njegov položaj mogao biti osim uspravan i neki drugi u trenutku ozljeđivanja vještak odgovara: "U trenutku ozljeđivanja imenovani oštećenik, obzirom da nije moguće točno utvrditi niti redoslijed ozljeđivanja, osim što je medicinski logično da je na desnoj strani mekog oglavka nastao prvotni krvni podljev, a da je zbog udara glave o podlogu zatim nastala rana razderotina mekog oglavka, a posljedično na udar glave nastalo je nagnječenje mozga – difuzna aksonalna ozljeda, može se zaključiti kako je on morao biti u trenutku ozljeđivanja desne sljepoočne tjemene strane glave u položaju iznad podloge, mislim na položaj glave iznad podloge s time da je glava udarila zatiljnim dijelom, a taj udarac je mogao biti zbog pada iz uspravnog položaja, ali to može biti i zbog pada u čučjećem, klečjećem položaju, a ne mogu isključiti niti mogućnost da je osoba dobila udarac u glavu dok je sjedila na podlozi oslonjena stražnjicom. Najvažnija stvar pri tome je da je na glavu imenovanoga oštećenika djelovala dovoljno jaka mehanička sila da dovede do razdora mekog oglavka zatiljno, a posljedično zbog udara glave u pokretu i to ozljede mozga kao sadržaja lubanjske šupljine. Na desnoj sljepoočnoj tjemenoj regiji glave evidentiran je krvni podljev bez prijeloma kosti lubanje što znači da je ta ozljeda na desnoj strani glave nastala umjereno jakim djelovanjem mehaničke sile tupo tvrde površine što može odgovarati udarcu stisnutom šakom, ali i drugim dijelovima tijela, na primjer laktom, koljenom, obuvenim stopalom ili slično. Navodi da su slučaju prvog udarca u glavu oštećenika šakom druge osobe realno bi se moglo očekivati da bi na stisnutoj šaci postojali znakovi ozljeda na izbočenim dijelovima šake, u vidu crvenila s oticanjem, oguljotina ili eventualno prijeloma kostiju šake. Nije moguće isključiti mogućnost da bi udarac u glavu stisnutom šakom doveo do toga da na stisnutoj šaci koja udara ne nastanu tjelesne ozljede. Na šaci kojom se udara da može, ali i ne mora, nastati ozljeda.

11.5. Na upit zamjenika branitelja 2. okrivljenika Petra Vizintina vezano za oštećenog Tunaj Kristijana, odnosno na koji način je mogla nastati evidentirana ozljeda 4. prsta desne ruke vještak odgovara: "Oštećeni Tunaj Kristijan zadobio je prijelom udaljenog članka 4. prsta desne ruke s pomakom. Taj udaljeni članak prsta označava članak prsta na kojem je nokat, a kvalifikacija teške tjelesne ozljede proizlazi iz evidentiranog pomaka koštanih ulomaka. Takav prijelom vrha 4. prsta desne ruke može nastati različitim mehanizmima to jest udarcem nekim predmetom u navedeni dio 4. prsta

desne ruke ili udarcem desnom šakom i to 4. prstom u neki tvrdi mehanički predmet. Iz karaktera ozljede nije moguće sa sigurnošću utvrditi mehanizam ozljeđivanja. Pri udarcu mehaničkog sredstava u prst i pri udarcu 4. prsta desne ruke u neki čvrsti predmet može nastati ista ozljeda. Evidentirana ozljeda 4. prsta desne ruke može nastati pri obrambenom korištenju desne ruke između sredstva ozljeđivanja i drugih dijelova tijela, a isto tako može predstavljati ofenzivnu ozljedu."

11.6. Na pitanje 2. okrivljenika Petra Vizintina da li netko tko je sproveden u Via Romu sa 3 hitne uputnice, da li je dužan netko ga sprovesti dalje odnosno da ide na hitne preglede vještak odgovara: "O tome kakva je hitnoća, koji je redoslijed hitnoće, odlučuje liječnik u Via Romi."

11.7. Sud prihvaća nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine budući smatra da je isti izrađen u skladu s pravilima struke budući se temelji na podacima u spisu odnosno medicinskoj dokumentaciji, koja je citirana pod točkom 3. ovog obrazloženja.

12. Na temelju zapisnika o očevidu (list 34 do 35) utvrđeno je da su povodom predmetnog događaja na lice mjesta izašli djelatnici Službe za očevide i kriminalističku tehniku te su prilikom očevida evidentirana dva traga i to lokva krvi kao trag broj 1. te jedna kuhinjska plavo bijela karirana krpa, koja je prožeta tragovima crvene boje nalik na krv, koja je označena tragom 2.

13. Na temelju zapisnika o prepoznavanju (listovi 38 do 40, 44 do 46, 49 do 51) kao i fotodokumentacije (listovi 343 do 357) utvrđeno je da je pri tri radnje prepoznavanja oštećenik Ferdinand Tunaj prepoznao osobu pod rednim brojem 4. (Antonio Štefančić) kao osobu koja je sudjelovala u tučnjavi i koja je prva udarila šakom i nogom Dejana Dragića, uslijed čega je isti pao na tlo, a koju osobu prepoznaje po licu, visini, stasu te frizuri; da je Ferdinand Tunaj prepoznao osobu pod rednim brojem 5. (Petar Vizintin) kao osobu za koju sa sigurnošću može reći da je sudjelovala u tučnjavi, a koju prepoznaje po visini, građi, licu i frizuri te da je Ferdinand Tunaj prepoznao osobu pod rednim brojem 3. (Ivan Nujić) kao osobu koja je sudjelovala u tučnjavi, a koju prepoznaje po licu, građi i visini.

14. Na temelju zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga i lijekova u organizmu (listovi 62 do 64, 65, 66, 67) utvrđeno je da su dana 4. siječnja 2015. godine alkotestirani 1. okrivljenik Antonio Štefančić, koji je alkotestiran u 01:45 sati, pri čemu je utvrđena koncentracija od 1,20 g/kg; 2. okrivljenik Petar Vizintin kod kojeg je utvrđena koncentracija alkohola od 0,51 g/kg, oštećenik Ferdinand Tunaj u 06:52 sati te je utvrđena koncentracija alkohola od 0,38 g/kg, oštećenik Kristian T unaj u 08:45 sati te je utvrđena koncentracija alkohola u krvi od 0,00 g/kg.

15. Na temelju potvrda i zapisnika o privremenom oduzimanju predmeta (listovi 68 do 70, 71 do 73, 74) utvrđeno je da su redarstvene vlasti dana 4. siječnja 2015. godine od 1. okrivljenika Antonia Štefančića oduzele jednu jaknu bež boje, jednu crnu dolčevitu, jedne traperice, jedne tenisice, da su od 3. okrivljenika Ivana Nujića privremeno oduzele jednu majicu dugih rukava s kapuljačom, jedne traperice te jedne tenisice dok su od Petra Vizintina oduzeli jednu zimsku jaknu i jedne hlače.

16. Na temelju službene zabilješke o izvršenom nadzoru za vozača Antonia Štefančića (list 75) utvrđeno je da su policijski službenici neposrednim opažanjem uočili Antonia

Štefančića kako dana 4. siječnja 2015. godine u 01:35 sati upravlja osobnim vozilom marke Chevrolet reg. oznake RI 605 MA te se kreće desnim prometnim trakom u ulici Viškovo iz smjera Viškova u pravcu ulice Furićevo, da je isti zaustavljen te da je alkotestiran, kojom prilikom je utvrđeno da je pod utjecajem alkohola i to 1,20 g/kg.

17. Na temelju ocjene opravdanosti i zakonitosti uporaba sredstava prisile (listovi 226 do 228) utvrđeno je da su u intervenciji povodom predmetnog događaja uporabljena sredstva prisile – tjelesna snaga, raspršivač s nadražujućom tvari i sredstva za vezivanje nad osobama Petar Vizentin i Ferdinand Tunaj, zbog svladavanja otpora osobe koja remeti javni red i mir ili koju treba dovesti, privesti, zadržati ili uhititi, radi odbijanja napada na sebe ili drugu osobu.

18. U dopisu Zatvora u Rijeci (list 335) navodi se da je istražni zatvorenik Ivan Nujić pristupio prvom liječničkom pregledu 8. siječnja 2015. godine. Iz zdravstvenog kartona saznaje se da je dobrog zdravstvenog stanja i da ne uzima nikakve lijekove. Prilikom prijema kompenziran. Negira psihijatrijsko liječenje. Alergije na lijekove negira. Pušač. Alkohol konzumira, droge ne. Status organa uredan. Na liječničkom pregledu istog datuma navodi da ga boli desno koljeno. Povrijedio ga je tijekom tučnjave zbog koje je u pritvoru. Koljeno otečeno, pokretno. Preporučeno mirovanje i analgetici po potrebi. U zdravstvenom kartonu nije naveden niti jedan drugi liječnički pregled.

19. U zdravstvenom kartonu 1. okrivljenika Antonia Štefančića (list 506) prilikom dolaska u Zatvor u Rijeci nisu evidentirane ozljede.

20. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći iskaze okrivljenika te provedene dokaze zasebno te skupno, nesporno je da je u vrijeme i na mjestu, poblje navedenom u izreci odluke došlo najprije do verbalnog sukoba, a potom i fizičkog sukoba između, s jedne strane okrivljenika Antonia Štefančića, Ivana Nujića i pok. Petra Vizintina te s druge strane Dejana Dragića, Kristijana i Ferdinanda Tunaja.

21. Na temelju provedenog vještačenja po vještaku sudske medicine dr. Valteru Stembergi, čiji nalaz i mišljenje sud cijeni izrađenim u skladu s pravilima struke budući se temelji na medicinskoj dokumentaciji, poblje navedenoj pod točkom 3. obrazloženja, sud smatra utvrđenim da su u predmetnom događaju tjelesne ozljede zadobili Dejan Dragić, Kristijan Tunaj, Ferdinand Tunaj te Petar Vizintin i to: Dejan Dragić tešku tjelesnu ozljedu i to: krvni podljev mekog oglavka sljepoočno-tjemeno desno, ranu razderotinu mekog oglavka zatiljno te nagnječenje mozga (digurna aksonalna ozljeda); Kristijan Tunaj tešku tjelesnu ozljedu i to: prijelom distalnog članka četvrtog prsta desne ruke s pomakom; Ferdinand Tunaj tjelesnu ozljedu (laku) i to: ogrebotinu lijevog bedra (medijalno) te Petar Vizintin tjelesnu ozljedu (laku) i to: ranu čela lijevo (cca 1 cm), hematom vjeđa lijevog oka te prijelom članka četvrtog prsta desne šake.

22. Na temelju iskaza svjedoka Zorana Rubeše koji je naveo kako se sjeća da je Ivan Nujić došao u istražni zatvor u siječnju 2015. godine, da je došao šepajući te u tome dijelu suglasnog dopisa Zatvora u Rijeci (list 335) utvrđeno je da je ozljede u predmetnom događaju zadobio i okrivljenik Ivan Nujić budući je pri pregledu dana 8. siječnja 2015. godine utvrđeno otečeno koljeno. Ne prihvaća se iskazivanje svjedoka Zorana Rubeše u onome dijelu u kojem navodi da je Ivan Nujić pri dolasku u Zatvor u

Rijeci imao i ozljede lica, glave, tijela, ruka i leđa budući isto ne proizlazi iz dopisa Zatvora u Rijeci (list 335) koji je sačinjen temeljem zdravstvenog kartona Ivana Nujića.

23. U postupku je sporna dinamika predmetnog događaja.

24. Optužnicom se tereti 1. okrivljenik Antonio Štefančić da je zatvorenom šakom desne ruke udario Dejana Dragića u predjelu glave i nogom u predjelu lijeve strane tijela od kojih udaraca je Dejan Dragić pao na tlo i ostao ležati bez svijesti zadobivši pritom krvni podljev mekog oglavka sljepoočno – tjemenom desno, ranu razderotinu mekog oglavka zatiljno i nagnječenje mozga, koje ozljede su okvalificirane kao teška tjelesna ozljeda, nakon čega ga je zajedno s 2. okrivljenikom Petrom Vizintin i 3. okrivljenikom Ivanom Nujićem nastavio udarati nogama po tijelu.

25. Okrivljenik Antonio Štefančić osporava da bi šakom ili nogom udario oštećenika. Navodi da je samo došlo do naguravanja. Također navodi da je bio prestrašen za svoj život, jer su oštećenici uz povike kako će im jebati mater krenuli prema njima, a on je pomislio i da možda imaju oružje kod sebe.

26. Okrivljenik Ivan Nujić pridružuje se navodima 1. okrivljenika Antonia Štefančića.

27. O dinamici predmetnog događaja drugačije iskazuju oštećenici.

28. Oštećenik Dejan Dragić ispitan u svojstvu svjedoka navodi da su okrivljenici trčali prema njima, prvi da je bio Štefančić koji ga je pogodio u glavu i on je pao. Kako ga Štefančić srušio glavom je udario u pod, tjemenom desno. Nakon što je pao bio je ošamućen, ali se sjeća da su ga sva trojica tukla po glavi i šutirala po tijelu, kao da im je to zadnje.

29. Svjedok Kristijan Tunaj navodi da je Dejan dobio udarac šakom u glavu nakon čega je pao i tada je krenulo udaranje po njemu. Misli da je Dragić ostao bez svijesti, nakon što je oboren na pod.

30. Svjedok Ferdinand Tunaj navodi da je jedna osoba šakom udarila Dejana te da je Dejan odmah pao na pod.

31. Iskazujući o dinamizmu ozljeđivanja oštećenika Dejana Dragića vještak Valter Stemberga navodi kako su na područje glave navedenog oštećenika djelovale sile najmanje dvaput, jednom udarac u desni sljepoočni tjemeni dio glave, a drugi puta ozljeda zatiljnog dijela glave i mozga mehanizmom pada. Pri tome da je krvni podljev mekog oglavka sljepoočno tjemenom desno mogao nastati jednim udarcem stisnutom šakom umjerenom silom dok je rana razderotina mekog oglavka zatiljno mogla nastati padom na ravnu i tvrdu podlogu.

32. Analizirajući ovako provedene dokaze mišljenje je suda da nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine potvrđuje iskazivanje svjedoka Dejana Dragića, Kristijana Tunaja i Ferdinanda Tunaja u onome dijelu u kojem oni suglasno navode da je 1. okrivljenik Antonio Štefančić šakom udario oštećenika Dejana Dragića nakon čega je isti pao na pod kao i iskazivanje onog djela iskaza svjedoka Dejana Dragića u kojem navodi da je prilikom pada udario glavom, tjemenom desno, u pod. S druge strane iskazi okrivljenika Antonia Štefančića te Ivana Nujića u kojem osporavaju da bi okrivljenik

Antonio Štefančić udario oštećenika Dejana Dragića u glavu nisu u skladu s utvrđenim činjeničnim stanjem te drugim provedenim dokazima, posebno s činjenicom da je u predmetnom događaju oštećenik Dejan Dragić zadobio tešku tjelesnu ozljedu, naprijed opisanu, čija dinamika je utvrđena temeljem nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine kao i iskazima svjedoka, kako je to naprijed obrazloženo. Slijedom navedenog, sud ne prihvaća onaj dio iskaza okrivljenika Štefančića i Nujića u dijelu u kojem ospovaraju da bi okrivljenik Štefančić udario šakom u glavu oštećenika Dragića. Dakle, slijedom navedenog, a na temelju iskaza svjedoka Dejana Dragića, Kristijana Tunaja i Ferdinanda Tunaja kao i temeljem provedenog sudsko medicinskog vještačenja, temeljenog na medicinskoj dokumentaciji oštećenika Dragića, sud smatra utvrđenim da je oštećenik Dejan Dragić predmetnu tešku tjelesnu ozljedu i to krvni podljep mekog oglavka sljepoočno tjemeno desno zadobio udarcem stisnutom šakom od strane 1. okrivljenika Antonia Štefančića, nakon kojeg udarca je pao na pod te glavom udario u pod pri čemu je zadobio ranu razderotinu mekog oglavka zatiljno te nagnječenje mozga. Pri tome činjenica da kod 1. okrivljenika Antonia Štefančića nisu evidentirane ozljede šake prilikom prijema u Zatvor u Rijeci, što proizlazi iz zdravstvenog kartona istoga (list 506) ne dovodi u pitanje ovakav zaključak budući je vještak Valter Stemberga naveo da na šaci napadaču mogu, ali i ne moraju, nastati tjelesne ozljede.

33. U činjeničnom opisu izreke optužnice navodilo se da je Dejan Dragić, nakon pada na pod ostao bez svijesti ležati. Međutim, ta činjenica nije objektivno utvrđena pa je ispuštena iz izreke presude.

34. Nadalje, u optužnici se navodilo da je 1. okrivljenik Antonio Štefančić nogom udario Dejana Dragića u predjelu lijeve strane tijela i da su sva trojica okrivljenika nastavila udarati nogama po tijelu oštećenika Dejana Dragića dok je isti ležao na podu. U tom pravcu iskazivali su svjedoci Kristijan i Ferdinand Tunaj. Međutim, budući vještak sudske medicine navodi da druge ozljede na tijelu oštećenika Dejana Dragića nisu evidentirane, to je mišljenje suda da ovaj dio činjeničnih navoda nije dokazan pa je isti ispušten iz izreke presude.

35. Budući je utvrđeno da je oštećenik Dejan Dragić desnom stranom tjemena pri padu udario u pod, to je u tome pravcu preciziran činjenični opis izreke presude.

36. Nadalje, optužnicom se terete sada pokojni Petar Vizintin te 3. okrivljenik Ivan Nujić da su fizički nasrnuli na oštećenike Kristijana Tunaja i Ferdinanda Tunaja, kada su isti prišli u pomoć Dejanu Dragiću, na način da su fizički nasrnuli na Kristijana i Ferdinanda Tunaja na način da su ih srušili na tlo, a potom rukama i nogama Kristijanu Tunaj zadavali udarce po tijelu i glavi koju je ovaj zaštitio s rukama, zadobivši na taj način prijelom distalnog članka četvrtog prsta desne ruke s pomakom, koja ozljeda je okvalificirana kao teška tjelesna ozljeda, dok je Ferdinand Tunaj zadobio ogrebotinu lijevog bedra, koja ozljeda je okvalificirana kao laka tjelesna ozljeda.

37. Okrivljenik Ivan Nujić navodi da je u samoobrani zadao jedan udarac nogom u nogu oštećenika za vrijeme dok je on bio u stojećem položaju, ne sjeća se koga je udario nogom.

38. Svjedok Kristijan Tunaj navodi da je želio Dejana maknuti sa strane i tada da su na njega nasrnula dvojica, da je pao na pod, da mu je prst slomljen. Nakon što je oboren na pod da su ga dvojica i dalje tukla rukama i nogama, ne zna reći koja dvojica.

39. Svjedok Ferdinand Tunaj navodi da je pokušao pomoći Dejanu, da je tada dobio udarac od Vizintina, koji ga je udario nogom nakon čega je završio na podu, a za to vrijeme da je njegovog brata udarao Nujić.

40. Vještak Valter Stemberga navodi da je prijelom distalnog članka četvrtog prsta desne ruke s pomakom kod oštećenika Kristijana Tunaja mogao nastati udarcem nekim predmetom u četvrti prsti ili udarcem šakom pa i četvrtim prstom u neki tvrdi mehanički predmet.

41. Budući svjedok Kristijan Tunaj navodi da su ga dvojica tukla rukama i nogama, uslijed čega je pao na pod te mu je prst slomljen, pri čemu se ne može očitovati koja dvojica su ga tukli, a cijeneći pri tome da je svjedok Ferdinand Tunaj izričit kada navodi da je njegovog brata Kristijana tukao Nujić, to sud temeljem tako provedenih dokaza smatra utvrđenim da je upravo 3. okrivljenik Ivan Nujić zadao udarce oštećeniku Kristijanu Tunaju. Cijeneći pri tome nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine koji navodi da je predmetna ozljeda mogla nastati udarcem nekim predmetom u četvrti prst, to sud smatra da takav navod potvrđuje upravo iskazivanje oštećenika Kristijana Tunaja koji navodi da je zadobio udarce rukama i nogama. Slijedom tako provedenih dokaza sud smatra utvrđenim da je upravo 3. okrivljenik Nujić rukom i nogom udario oštećenika Kristijana Tunaja te mu tada zadao tu tešku tjelesnu ozljedu, naprijed navedenu. Iskazivanje okrivljenika Nujića koji je naveo da je samo jednom nogom udario nekoga u nogu nije u skladu s ostalim provedenim dokazima, po mišljenju suda isto je samo usmjereno otklanjanju njegove kaznene odgovornosti pa se isto u tome dijelu ne prihvaća.

42. Budući svjedok Ferdinand Tunaj navodi da je njemu udarac nogom zadao sada pokojni Vizintin te cijeneći da vještak sudske medicine Valter Stemberga navodi da je predmetna ozljeda mogla biti nanesena obuvenim stopalom ili slično to se smatra dokazanim da je (laku) tjelesnu ozljedu, u vidu ogrebotine lijevog bedra (medijalno) oštećeniku Ferdinandu Tunaju zadao sada pokojni Vizintin.

43. Budući je kazneni postupak u odnosu na okrivljenika Petra Vizintina, radi njegove smrti ranije obustavljen, to je sud precizirao činjenični opis na način da je naznačeno da je Petar Vizintin sada pokojni.

44. Oboje okrivljenika tijekom postupka negiralo je da bi oni bili napadači, ističući da je došlo do naguravanja, koje su inicirali upravo oštećenici, pri čemu 1. okrivljenik Štefančić poriče da je bilo koga udario dok 3. okrivljenik Nujić tvrdi da je u samoobrani samo jednom nekoga udario nogom. Provedenim dokazima, koji su naprijed i obrazloženi, obeskrjepljena je ovakva obrana okrivljenika. Ovdje se još dodaje da se radilo o fizičkom sukobu u kojem je sudjelovalo ukupno šest osoba, po tri osobe na svakoj strani. Provedenim dokazima utvrđeno je da su na strani oštećenika u ovome predmetu dvije osobe zadobile teške tjelesne ozljede, a jedna laku tjelesnu ozljedu dok je na strani okrivljenika utvrđena tjelesna ozljeda (laka) samo kod sada pokojnog Vizintina te je temeljem podataka iz Zatvora u Rijeci utvrđena i ozljeda koljena 3. okrivljenika, koja nije kvalificirana. Ovako utvrđene činjenice ne potkrepljuju navode

okrivljenika da su se oni samo branili već sud smatra da se radi o sukobu koji su očito obje strane htjele. Međutim, takva okolnost ne dovodi u pitanje kaznenu odgovornost okrivljenika, budući da iz provedenih dokaza proizlazi da su upravo oni poduzeli radnje koje su dovele do nastupanja teških tjelesnih ozljeda, pri čemu nisu postojali uvjeti za primjenu instituta nužne obrane.

45. Na temelju provedenog dokaznog postupka sud nalazi utvrđenim da su okrivljenici nakon verbalnog sukoba fizički nasrnuli na oštećenike, pri čemu je okrivljeni Antonio Štefančić zatvorenom šakom udario oštećenika Dejana Dragića u predjelu glave, uslijed čega je isti izgubio ravnotežu i pao na tlo, pri čemu je udario glavom o podlogu i zadobio tešku tjelesnu ozljedu.

46. Nadalje, sud nalazi utvrđenim da je okrivljenik Ivan Nujić fizički napao oštećenika Kristijana Tunaja zadavajući mu udarce rukama i nogama, uslijed čega je isti zadobio prijelom distalnog članka četvrtog prsta desne ruke, koji predstavlja tešku tjelesnu ozljedu.

47. Sud je prihvatio iskaze oštećenika kao vjerodostojne jer su međusobno suglasni u odlučnim dijelovima te potvrđeni nalazom i mišljenjem sudsko-medicinskog vještaka. Sud je prilikom ocjene vjerodostojnosti iskaza svjedoka uzeo u obzir i okolnost da su pojedini sudionici događaja konzumirali alkohol, kao i protek vremena od događaja, što može utjecati na potpunost i preciznost njihovih sjećanja. Međutim, sud nalazi da eventualne manje razlike u iskazima nisu od odlučnog značaja, jer su svjedoci u bitnim i odlučnim okolnostima – načinu započinjanja sukoba, zadavanju udarca te posljedičnom padu oštećenika – iskazivali suglasno. Takva suglasnost u odlučnim činjenicama, potkrijepljena objektivnim medicinskim nalazima i mišljenjem vještaka, daje njihovim iskazima potrebnu vjerodostojnost, zbog čega ih sud prihvaća kao istinite u dijelu koji se odnosi na odlučne činjenice.

48. Suprotno tome, obrana okrivljenika, u dijelu u kojem poriču zadavanje udaraca ili umanjuju svoj doprinos događaju, ocijenjena je nevjerodostojnom jer je u suprotnosti s objektivnim medicinskim nalazima i ostalim provedenim dokazima.

49. Nalaz i mišljenje vještaka sud prihvaća u cijelosti kao stručan i logičan, osobito u dijelu koji se odnosi na mehanizam nastanka ozljeda.

50. Iako je do teške tjelesne ozljede oštećenika Dejana Dragića došlo uslijed udara glavom o podlogu, sud nalazi da je takva posljedica u izravnoj uzročno-posljedičnoj vezi s radnjom okrivljenika Štefančića.

51. Naime, upravo udarac u predjelu glave doveo je do gubitka ravnoteže i pada oštećenika, pri čemu je nastupila ozljeda. Takav slijed događaja predstavlja tipičnu i predvidivu posljedicu udarca u glavu. Sud dodatno ističe da za postojanje kaznenopravne odgovornosti nije odlučno je li teška tjelesna ozljeda nastala neposredno udarcem ili posredno uslijed pada oštećenika, već je odlučno postoji li uzročno-posljedična veza između radnje okrivljenika i nastupjele posljedice. U konkretnom slučaju sud nalazi da je udarac u predjelu glave bio odlučujući uzrok gubitka ravnoteže i pada oštećenika, slijedom čega je došlo do ozljeđivanja. Takav razvoj događaja predstavlja tipičnu i životno logičnu posljedicu zadavanja udarca u glavu, koju je okrivljenik mogao i morao predvidjeti. Stoga okolnost da je neposredna

ozljeda nastupila pri padu ne prekida uzročno-posljedičnu vezu, već predstavlja njezin prirodan nastavak, zbog čega se ukupna posljedica u cijelosti pravno pripisuje okrivljeniku.

52. Sud nalazi da je okrivljenik Antonio Štefančić postupao s neizravnom namjerom, budući da je bio svjestan da udarcem šakom u predjelu glave može prouzročiti tešku tjelesnu ozljedu, osobito imajući u vidu da takav udarac može dovesti do gubitka ravnoteže i pada, a time i do ozbiljnih posljedica. Unatoč toj svijesti, okrivljenik Štefančić je poduzeo radnju, čime je pristao na mogućnost nastupanja takve posljedice.

53. Jednako tako, sud nalazi da je okrivljenik Ivan Nujić bio svjestan da udarcima rukama i nogama može prouzročiti tešku tjelesnu ozljedu oštećenika, na što je pristao, čime je postupao s neizravnom namjerom.

54. Pri tome sud posebno ističe da se u konkretnom slučaju ne radi o nehajnom postupanju. Naime, za razliku od svjesnog nehaja, kod kojeg počinitelj drži da do zabranjene posljedice neće doći, u konkretnom slučaju iz načina postupanja okrivljenika proizlazi da su isti bili svjesni realne mogućnosti nastupanja teške tjelesne ozljede, osobito imajući u vidu da su udarci zadani u predjelu glave i tijela tijekom fizičkog sukoba, pri čemu takvo postupanje objektivno nosi povećan rizik od nastupanja težih posljedica. Unatoč toj svijesti, okrivljenici su nastavili s radnjama, ne poduzimajući ništa kako bi spriječili nastupanje takve posljedice, čime su na istu pristali. Stoga sud nalazi da je njihov odnos prema posljedici obuhvaćen neizravnom namjerom, a ne svjesnim nehajem.

55. Opisanim radnjama okrivljenici su ostvarili obilježja kaznenog djela teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavka 1. KZ/11.

56. Prilikom odmjeravanja kazne okrivljeniku Antoniu Štefančiću sud je, sukladno članku 47. KZ/11, uzeo u obzir sve okolnosti koje utječu na izbor vrste i mjere kazne, vodeći računa o stupnju krivnje, pogibelnosti djela i svrsi kažnjavanja. Kao olakotne okolnosti sud cijeni činjenicu da okrivljenik do sada nije osuđivan, da je od počinjenja kaznenog djela proteklo dulje vremensko razdoblje bez ponavljanja kaznenih djela, kao i njegove osobne i imovinske prilike posebice činjenicu da živi u izvanbračnoj zajednici, da je zaposlen i da svojim radom ostvaruje sredstva za život. Otegotnim okolnostima sud cijeni način počinjenja djela, odnosno činjenicu da je okrivljenik zadao udarac u predjelu glave kao osobito ranjivog dijela tijela, čime je objektivno povećao rizik nastupanja težih posljedica, kao i okolnost da je takvo postupanje poduzeo u okviru eskaliranog fizičkog sukoba. Sud posebno naglašava da samu posljedicu u vidu teške tjelesne ozljede ne uzima kao otegotnu okolnost, budući da ista predstavlja zakonsko obilježje kaznenog djela iz članka 118. stavka 1. KZ/11, te bi njezino dodatno vrednovanje predstavljalo nedopušteno dvostruko uzimanje u obzir iste okolnosti. Cijeneći ukupnost navedenih okolnosti u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud nalazi da kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci predstavlja mjeru koja je primjerena stupnju krivnje okrivljenika i težini djela. Sud pritom posebno ima u vidu da je radnja okrivljenika bila jednokratna, ali usmjerena na posebno osjetljiv dio tijela, pri čemu je uslijed takvog postupanja došlo do pada oštećenika i nastupanja teške posljedice. Upravo ta kombinacija okolnosti – ograničen intenzitet radnje s jedne strane, ali visok rizik posljedice s druge strane – opravdava izricanje kazne koja se nalazi u donjoj

polovici zakonom propisanog raspona, ali ne na samoj donjoj granici. Slijedom navedenog, sud nalazi da blaža kazna ne bi u dovoljnoj mjeri odražavala stupanj krivnje i opasnost djela, dok stroža kazna nije potrebna.

56.1. Razmatrajući mogućnost primjene uvjetne osude, sud nalazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti iz članka 56. KZ/11. Naime, okrivljenik Antonio Štefančić je neosuđivana osoba, od počinjenja djela proteklo je dulje vremensko razdoblje bez novih kaznenih djela, a iz njegovog ponašanja i životnih okolnosti ne proizlazi sklonost kriminalnom postupanju. Isti uredno funkcionira, zaposlen je. Sud stoga zaključuje da nije nužno izvršenje izrečene kazne radi ostvarivanja svrhe specijalne prevencije, već da će i sama prijetnja izvršenjem kazne u slučaju ponovnog počinjenja kaznenog djela biti dostatna da utječe na okrivljenika da ubuduće poštuje pravni poredak. Rok provjeravanja od tri godine sud nalazi primjerenim, uzimajući u obzir težinu kaznenog djela, okolnosti njegova počinjenja te potrebu da se kroz razumno dulje vremensko razdoblje provjeri hoće li okrivljenik uskladiti svoje ponašanje s pravnim normama, pri čemu sud ocjenjuje da upravo takav rok omogućava ostvarenje svrhe uvjetne osude.

57. Prilikom odmjeravanja kazne okrivljeniku Ivanu Nujiću sud je uzeo u obzir sve okolnosti odlučne za izbor vrste i visine kazne. Kao olakotne okolnosti sud cijeni njegovu dosadašnju neosuđivanost, činjenicu da je otac malodobnog djeteta te protek vremena od počinjenja kaznenog djela bez ponavljanja protupravnog ponašanja. Otegotnim okolnostima sud cijeni način počinjenja djela i intenzitet primijenjene sile u odnosu na oštećenika tijekom fizičkog sukoba. Sud i u ovom dijelu posebno ističe da samu posljedicu u vidu teške tjelesne ozljede ne uzima kao otegotnu okolnost, budući da ista predstavlja bitno obilježje kaznenog djela za koje je okrivljenik proglašen krivim. Cijeneći sve navedene okolnosti u njihovoj ukupnosti, sud nalazi da kazna zatvora u trajanju od deset mjeseci predstavlja primjerenu sankciju. Sud pritom posebno uzima u obzir da je okrivljenik tijekom sukoba primijenio više udaraca prema oštećeniku, što upućuje na veći intenzitet protupravnog postupanja u odnosu na jednokratnu radnju, ali istodobno cijeni i postojanje značajnih olakotnih okolnosti. Takav odnos okolnosti opravdava izricanje kazne u donjem dijelu zakonskog raspona, ali ne na samoj minimalnoj granici. Stoga sud nalazi da blaža kazna ne bi bila dostatna za ostvarenje svrhe kažnjavanja, dok stroža kazna nije potrebna.

57.1. Sud nalazi da su u odnosu na ovog okrivljenika ispunjeni uvjeti za izricanje uvjetne osude. Okrivljenik do sada nije osuđivan, ima stabilne obiteljske prilike te nije utvrđena sklonost činjenju kaznenih djela, zbog čega sud zaključuje da nije nužno izvršenje kazne zatvora radi ostvarivanja svrhe specijalne prevencije. Sud stoga smatra da će i sama uvjetna osuda, kao upozorenje uz prijetnju izvršenja kazne, u dovoljnoj mjeri utjecati na okrivljenika da ubuduće ne čini kaznena djela. Rok provjeravanja od tri godine sud smatra primjerenim s obzirom na težinu djela i potrebu da se kroz određeno vremensko razdoblje prati ponašanje okrivljenika, pri čemu takav rok omogućava ostvarenje svrhe uvjetne osude, a nije nerazmjerno strog.

58. U izrečene kazne zatvora okrivljenicima se uračunava vrijeme lišenja slobode po redarstvenim vlastima te vrijeme provedeno u istražnom zatvoru, za obojicu u periodu od 4. do 16. siječnja 2015. godine, sve na temelju odredbe čl. 54. KZ/11.

59. Budući su oboje okrivljenika proglašeni krivima, a pri tome cijeneći da su oboje zaposleni i ostvaruju primanja pri čemu okrivljenik Štefančić u visini od oko 850,00

eura, a okrivljenik Nujić u visini od oko 1.000,00 eura to je mišljenje suda da su obojica u mogućnosti podmiriti trošak kaznenog postupka, koji se sastoji od troška paušala čija visina je utvrđena cijeneći trajanje i složenost postupka u iznosu od po 200,00 eura za svakog okrivljenika te trošak provedenog sudsko medicinskog vještačenja koji iznosi ukupno 437,99 eura, a koji je svaki od okrivljenika dužan podmiriti u jednoj polovini navedenog iznosa odnosno svaki po 219,00 eura, sve temeljem u izreci navedene zakonske odredbe.

60. Imovinskopravni zahtjev postavio je oštećenik Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, na ime troškova bolničkog liječenja Petra Vizintina u iznosu od 278,67 kuna od 28. veljače 2015. godine pa do isplate pri čemu se imovinskopravni zahtjev postavlja u odnosu na 1. okrivljenika Antonia Štefančića, 3. okrivljenika Ivana Nujića te oštećenika Ferdinanda Tunaja. Sud nema dovoljno podataka, na temelju kojih bi mogao odlučiti o ovako postavljenom imovinskopravnom zahtjevu u odnosu na okrivljenike Štefančića i Nujića dok je imovinskopravni zahtjev u odnosu na Ferdinanda Tunaja, koji ima položaj oštećenika u ovome kaznenom postupku neosnovan, radi čega se Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje s ovako postavljenim imovinskopravnim zahtjevom upućuje na parnicu, na temelju u izreci navedene zakonske odredbe.

61. Slijedom svega navedenog, sud nalazi da je činjenično stanje u ovom predmetu potpuno i pravilno utvrđeno, da su odlučne činjenice razjašnjene na temelju provedenih i međusobno sukladnih dokaza, te da pravna kvalifikacija i odluka o kazni proizlaze iz tako utvrđenog činjeničnog stanja, zbog čega je odlučeno kao u izreci presude.

U Rijeci 15. siječnja 2026..

Sudac:

Sandra Vučković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana po primitku pismenog otpravka presude. Žalba se predaje ovome sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a o istoj odlučuje viši sud.

DNA:

1. ODO Rijeka
2. 1. okrivljenik Antonio Štefančić
3. 3. okrivljenik Ivan Nujić
4. Branitelj 1. okr. Arsen Stipinović, odv. iz Rijeke
5. Branitelj 3. okr. Slavko Milardović, odv. iz Rijeke
6. Pun. oštećenika Ivan Smokrović, odv. iz Rijeke
7. HZZO, PU Rijeka

Broj zapisa: **9-30887-52709**

Kontrolni broj: **002aa-a3196-fdc33**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.